

Nasıl da Acıtıyor Yokluğun

– Çirkin.. · 09 Aralık 2015

Her gece adının her bir harfine yazılan şiirleri sen bilmezdin.Çok uzaklarından okurdum mısralarımı duymazdın.Ve görmezdin sana yanan tenimin tüten dumanlarını.Ben ki boğulurdum o dumanlar da,nefessiz kalırdım.Nefessiz demeyelim de sensizdim aslında sen yine bilmezdin.Ve bilmediğin daha nice yanık vardı içimde sana dair.Yakar,öylece bırakırdın,kendi kendime kor olurdum.Üfler harlardın korlarımı,yeniden alevlenirdim.Her yanış yeni bir bitişti aslında.Ben bitiremedim yine de seni.Sen bitmek için türlü yollar denedin,hiç bir yol da yoktu bitiş çizgisi.Seni bitirmeye meyillenemedi yüreğim.

Kapısı eski bir kitaplığın ardından açılan gizli bir odaydın içimde.Odanın duvar köşeleri bir örümceğin yaptığı sanatlarıyla bezenmişti.Ağlar anlatıyordu ne denli eski,dokunulmamış bir sevda oluşunu .Ve sana açılan o kapı umuda girişti aslında.Sen bitişlerinden demetler sunsanda önüme ben hep umutlar suladım sana.Yeşerdikçe sevdana heveslendi yüreğim.

Ne zaman şimşekler çaksa gökyüzünde,ardından gelecek gök gürültüsü kadar şiddetliydi hasretim.Ve yağmurlarını yağdırırdı bulutlar gürültü ertesi.Islanırdı saç tellerimin her biri.Akardı tüm acılarım saçlarımın uçlarından,karışırdı caddenin çamurlu sularına.Gökyüzü kadar geniş yüreğimi bir yağmur damlasına sığdıramayacak kadar az sevdin beni sevgili..Oysa benim sana sunduğum rengarenk,bir sürü gökyüzüm vardı.Sen ise ya rengine bahane buldun,ya sevgine.Sarhoşluğunda kapısına dayanıp seviştiğin tek sığınağın bahanelerindi.Sabahında ismini bile hatırlamadığın o bahanelerin seni benden almaya yetti.Şimdilerde kim bilir hangi bahanenin koynunda sabahlıyorsun..

Kaç dal sigara,kaç kadeh rakı,kaç dikiş kapatır bu yarayı bilmem ama beynimin hücreleri düşünce acizliği yaşıyor bana.Her zerrem donmuşçasına titriyor bütün hayat damarlarım.Bir insanın yokluğu tüm kemiklerin kırılması hissi verebilir mi bir bedene ? Veriyor işte..Hemde un ufak ediyor sanki tüm kemiklerimi.Bir çare kalmışken her yanımda,bir çare sana varsın diye tüm çıktığım yollarım..

Sen bilmezdin.Yokluğunun ; var olan hiç bir şeyi var olarak göstermediğini,her şeyi yok ettiğini bilmezdin.Özlemin en ağır saatlerinde çalardım kapını uzaklardan,sen duymazdın.Vuslata mahkumdur derdim böylesine büyük sevdalar,lakin giden olmamalıymış o sevdada.Sen hep giden oldun,ben de vuslatına mahkum,müebbet sevdalandım boynuna..

Yüreğimin her yanına kesikler atan yosma bir sevdadaydı bu..Bitap düşen bedenim seni arzuluyordu güneşin tebessümünü ayın huzuruna bıraktığı her vakitte.Seyran ettikçe tenimde ellerin bahar çiçekleri açardı gönlümde.Bu ne muğlak bir haldi bu böyle ; nefes alıyor fakat yaşamıyordum seninle alamadığım hiç bir nefeste..

Buzdan bir yorgan misali üzerimi örtüyor yokluğun her sabah.Sensizlik üşütüyor anlayacağın.Yüreğim yanarken üşüyor tüm hücrelerim ve sen diye inlemekten yorgun düşüyor bedenim.Sitemliyim seni getirmeyen tüm şoför muavinlerine.

Kaç sabah kaç akşam daha göreceğim bu ev yokluğunda.Rutubet kokuyor artık odam.Yerin kaç kat altındayım şu sıralar bilmem ama sensiz bir kefenim eksik buralarda..

Çirkin..